

HRVATSKA RIEČ

PREDPLATA: ZA ŠIBENIK DONAŠANJEM U KUĆU TE ZA AUSTRO-UGARSKU.
POŠTOM NA MJESEC K 1:25. ZA TROMJESEC K 375 POLUGODISNJE I GO-
DIŠNJE RAZMJESEN. — ZA INOZEMSTVO K 15 I POŠTARINA. — PLATIVO
I UTUŽIVO U ŠIBENIKU.

POJEDINI BROJ 10 PARA.

JUTARNJI LIST
IZLAZI SRIJEDOM, PETKOM I NEDJELJOM

Telefon br. 81. — Čekovni račun 71.040

UREDNIĆTVO I UPRAVA „HRVATSKE RIEČI“ NALAZE SE U „HRVATSKOJ TI-
SKARI“ (Dr. KRSTELJ I DRUGI). — RUKOPISI NE VRACAJU SE. — NEFRAN-
KIRANA SE PISMA NE PRIMAJU.

OGLASI PO CIRENIKU.

Stranka prava hrvatskom narodu.

Poslovni odbor stranke prava upravlja proglašenjem na hrvatski narod, dne 15., 16. i 18. ov. mj. pozvano je pučanstvo Banovine, da u roku od pet godina po četvrti put stupi pred izbornu žarvu i svojim glasom odluči o svojoj budućnosti. Prevelika su ovo izkušenja za jedan narod, i kada bi bogat i slobodan bio, a kamo li ne za gospodarski izsisan i politički skrušen narod hrvatski. I baš tako, jer je hrvatski narod tako potišten, dolazi mu stranka prava, nosioce ideje njezine needvinstvenosti, da mu utrudjelom i sustalom bude vodič u težko prohodnim klancima, kroz koje proči mora svaka stvar dobra, plemenita, uvišena, jer po trnu dolazi se do zvezda slave.

Nema ništa narančnjega, ništa lođenog, no da u ovoj borbi za slobodu, na koju nas goni i sam prirodni nagon čovječe samoobrane i podžiga ljubav iskrnjega, bude cijelokupni narod složan. Tisućljetne borbe i svakojaki upliv na ovom izloženom položaju naše Hrvatske, gdje se skršavaju razne kulture i prepliću interesi raznih rasa, učiniše ipak da je gdje-gdje zatorno djelovanje dušmana našeg narodnog obstanka našlo khrkotlo i u narodnu njivu bacilo pogubno sjeme. Ali je u srčici naroda hrvatskog ključao život, vrila je krv plameteća za slobodom i dani Kvaternikovog ustanka u Rakovici mogli su biti dani narodne epopeje, da ne biješa baš položaj Hrvatske, koji izazivao svakojaku uplivu, što zabijali klin u život naroda. I tu je uzrok, dok Bugarska i Srbija mogući proslaviti dan svog oslobodenja, da Hrvatska, iako kroz stoljeća pokazala mnogo više odporne snage, nije mogla da ugleda sunce slobode.

Udes je već takav, da je čovjek u svom djelovanju podvrgnut vanjskim

uplivima. Tako i narodi. A to nije ništa ponizujuće. Ali ponizeće je da, u jednom narodu, politički i gospodarski podredjenomu, nadje se njegovih vlastitih sinova, i samih stranaka koje pod tim tudjinskim uplivima djejiju i služe im. Ne samo to, ma ima u našem narodu stranaka koje, da izlječe rane od tudjina nama zadane, idu po recepte tom istom tudjini i traže njegovu pomoć. Takav je degenerirani stvor hrvatsko-srbska koalicija, koja evo i sada pozivlje u pomoć onu istu magjarsku opoziciju, koja je, dok je bila na viasti, stvorila poznatu željezničarsku pragmatiku, da izjera naš jezik sa željeznica, da otme kruh našoj djeći, sruši neprijatnu joj hrvatsku vladu i raztjeri hrvatski sabor. Kada bi ta hrvatsko-srbska koalicija bila zaista predstavnica hrvatskog naroda, kako grdon, kako sramotno po nas bi bilo, kad bi nam se reklo, e cijelivamo onu istu ruku koja nas tako nemilo bije!

Ali hrvatsko-srbska koalicija ne ponizuje nas samo pred Magjarama, koji Hrvatsku drže politički podredjenom, da ju gospodarski i finansijski izštu. Ona je i u bosanskom pitanju zauzele otvoreno protuhrvatsko stanovište, dopustiv Magjarama i njihovim saveznicima Srbima da, bez progovjeda zakonitog predstavnici Hrvatske, zatiri hrvatsko Bosne i Hercegovine, tih jednočestastavnih dijelova hrvatskog kraljevstva.

Ljudi od hrvatsko-srbske koalicije i mogu tjerati taj izdajnički posao bez ikakva grizodušja. Ta gončari njihov Dr. Vladimir Nikolić pl. Podrinski bio je godine i godine vjeren slagan Khuenhov i za narodnog pokreta god. 1903. kao veliki župan u Ogulinu nemilosrđno gonio je onaj narod. Druga jedna koalicionika veličina, Dr. Gjuro Šurmin, poznata i literarna ništika,

koji je dobio profesorsko mjesto na hrvatskom sveučilištu milošu Khuenuhom, i ako ga je profesorski zbor proglašio nedostojnim te časti, i danas ugađa svoju dječu, u prieštolici Hrvatske, u njemačkim školama. Nadodamo li još onu mizernu figuru književnika i političara amo iz naših strana, koji je Talijanima darivao Istru i Trst te kupovao sreće Legine da podupre raznopravljivanje naše djece, eto vam slike naših slavosrba s one i s ove strane Velebita, kojima je opet Stjepan Radić, neokrunjeni seljački kralj, tek prosti clown, pripravan da ostane i nadalje tobže glavnim gradom samo nagodbeni Hrvatske. U jednu rječ imali bi dokazati, jer je narod hrvatski zrije da započne ozbiljan rad za svoje ujedinjenje i slobodu ili je još takav, da ima samo ono, što mu tudjinac dobaci.

Protiv tih slugana svakih vlada i izvršioca svakih upliva izlazi stranka prava, oslanjač je na čisti hrvatski živalj, i proti raznovrtnim težnjama, koje idu za tim da hrvatski narod propade u moru tudjinstva, iznosi zahtjev da Hrvatska bude sebi svoja, slobodna, ujedinjena, sa samostalnim gospodarstvom i financijama.

Proglašen stranka prava hrvatskom narodu baš izviđe i gospodarsku važnost ovih izbora, jer će izabrani zastupnici imati da odluče, hoće li se narodno gospodarstvo i financije kraljevina Hrvatske izručiti i za budućih 10 godina Magjarama u ruke ili ne, buduće se dojduće godine imaju izabrati kraljevinski odbori za obnovu finansijske nagodbe s Ugarskom.

Vlastodržci razumiju, kakva im pogibelj prijeti od pravaša, i za to lačaju se svih mogućih sredstava da sprječe, da u izborim izbjave nepovratna volja naroda koji je sav zagrijan težnjama koje zastupa stranka prava. Za to Tomašić svrgava pravaške načelnike, umirovljuje učitelje pravaši i zatvara pobornike pravaške ideje.

Kako će izpasti izbore u Banovini? Svi Hrvati se tako pitaju i velikom nadom očekuju izpadak predstojeće borbe u Banovini.

Ta borba ima naime dokazati,

jesu li Hrvati počeli raditi za sebe ili se još zanašaju za tudjinskim mislima, srpsvima, magjarnstvom i izhitrenim lopinkama političkih kruhoboraca kao što su naprednjaci i radićevci. Imali bi dokazati, hoće li Banovina istinu započeti kolo borbe za jedinstvo i slobodu naroda hrvatskoga ili će ona sama i nadalje služiti Magjari i pututi da sve pokrajine hrvatske životare osamljene i daleko od matere zemlje. Imali bi dokazati, hoće li bieli Zagreb da bude na čelu cijelog hrvatskoga naroda, njegov um, njegovo srce i barjak slobode ili se zadovoljava da ostanje i nadalje tobže glavnim gradom samo nagodbeni Hrvatske.

U jednu rječ imali bi dokazati, jer je narod hrvatski zrije da započne ozbiljan rad za svoje ujedinjenje i slobodu ili je još takav, da ima samo ono, što mu tudjinac dobaci.

Težko je preočiti, kako će izbore svršiti i kakvom će se ljudima Banovci pokazati. Po novinam ne da se to preoči.

Nego ako izbornici u Banovini budu se obazirali na korist naroda, na želje nas Hrvata, od njih silom odijeljenih, na našu ljubav, na naše vapaje, na našu vrenu nadu, da s njima zajedno vojujemo za slobodu; ako Zagreb bude htio da bude u istinu onim, čim ga mi želimo vidjeti, naime središtem cijelog naroda hrvatskoga, a ne samo male nagodbeničke provincije; ako izbornici budu vratići koaliciji i Tomašiću samo deset dio onoga što su im oni u varanju i pojednjenju naroda pozajmili, mi smo sjegurni, da će izpadak izbora biti na diku Banovine i Zagrebu, a na korist cijelog naroda hrvatskoga.

Ako se izbornici budu puštili i još zavajdajući od koalicije, izbore će biti na poniženje za narod; ako od Tomašića biti će i poniženje i sramota.

Izbornici Banovine moraju znati, da je u njihovim rukama za dosta godina sudbina cijele politike hrvatskoga

naroda, oni moraju znati da je ovo čas u kojem oni odlučuju, da li će stranka prava, a to je cilj hrvatski narod, početi da odmatra klupko nepravda počinjenih na hrvatskom narodu.

Ako dakle oni budu imali pred očima da je ovog časa u njihovim rukama zastava jedinstva i slobode hrvatskoga naroda, mi smo sjegurni da će većina biti za stranku prava, jer je ona jedina stranka svega hrvatskoga naroda od Dunava do mora. Mi smo uvjereni da će oni tu zastavu iz izbornog kreševa podignuti tako da ju cieli narod hrvatski vidi neoklanjan i pobijednosnu.

Za tom zastavom stupit će onda svi Hrvati. Biti će tada i progona, ali pobjeda je sjegurna, jer neće biti kraja gdje se neće boriti za jedinstvo i slobodu hrvatskoga naroda.

Ako pak tega ne bude, ako izbornici daju svoj glas bilo magjarnim Tomašićevim kova, bilo kova Nikoljevićima, znači da nismo još zreli...

Imat ćemo vladu i sudbinu političku, kakovu zasluzivamo.

Sve stoji danas do Zagreba i Banovine. Pod barjak dakle stranke prave!

Kandidati stranke prava.

Poslovni odbor stranke prava proglašio je u glavnom glasilu stranke sljedeće kandidature, i tim izpravljamo našu vlast u posljednjem broju:

1. Zagreb I.: Dr. Aleksandar Horvat, odvjetnik u Zagrebu.

2. Zagreb II.: Dr. Vladimir Prebeg, odvjetnik u Zagrebu.

3. Zagreb III.: Franjo Hrustić, trgovac u Zagrebu.

4. Varaždin: Dr. Ljudevit Jurinac, odvjetnik u Varaždinu.

5. Karlobag: Ivan Peršić, posjednik i novinar u Zagrebu.

6. Gospić: Dr. Ivan Ružić, odvjetnik u Zagrebu.

što su provjekovane godine, kad im cijena oskače i opet im se trne.

Ostarala si, bako, i najstarija to vlat se tebe kaže, a ne laže, ali se twoje godine mladićom kite, a zelenicom rese, jer ih niesi zapuštal, već marno i starosno zabiljevala svojim oduljim, ali kršćanskim istinitim i neoklanjanim življenjem.

— Već bili ti ja prikriao, da se ti primiriti, a u uje sveto ne tići. Niti je ovo i ovdje mjesto i zeman; a kad Bog neće smrti ni onog grdesnog grješnika — jer i neka su goleme ljudske opačine, opet i one imadu svoju mjeru, a Božjem se milosrdju nigda vjedicrom ne dodi dnia — a pogotovo to, bi reći, neće nenadne, već da se osvisti, u sviesti i živi, zar će tebe, namrdjelana moja ogrike, s ovoga sveta na drugi pozvati u svakoj nenačiranju i kršćanskim blagoslovom neomazanu?

— De se ti onda zahvali milosrdnemu Spasitelju, koga si eto primili u svetome pričestalu, pa kad je crkve stupiš, nu se trenom svrati, da mi uruše dvore razbladowom vodicom svoje prirodjene dobre, a ukućane obeselili i pirkicom ih svoje priproste bezazlenosti obaspes — i odmaknem se od nje i koracim nadv.

(Nastavljat će se.)

Ne beru se duše sa gloga.

Napisao don Marko Vežić.

Netom načujem: „Hvaljen Isus“, po odgovoru „vazda“ razpoznavam glas svoje domaće; ali ne mogu, da me zakolje, po goditi onaj prvi zvuk — „hvaljen“.

— Nu, dušo, recide mi, bi li mogla s misnikom prodivaniti? Da ne spava? — ono će u kabanicu moj domaćin.

— Bog s tobom, moja Luce, što je tebi? Sad će spavati, a blize su ure užini!

— Pri tome izbile prame sunce, da pograja, koju su doba. — Neka su, bona, o-kraće noći, opet i one imaju svoje ure, a tih nikone ne potaja.

— A, oči moje, da odkuda bih ja znala, kako se misnik vlađa? Obrijetki su moji obilazaji oko njegovih zidova. Već se ja vladam po svojima od kuće. Oni se sada, ko poklani, povallili pod hraste povise kuce i rču, a prije su se nasukali pure i varenike, da u njima breči.

— E trovi! Ali trovi niesu moći. Pa tko će znati, kad se trova čelad noći i dižu, a tolje ne će ni legati, kad ovome red za sitnim zubom, a drugo će k volumu i govedinom. Opet trovi ovo blažene vrište i ne podrani odmah s većera i pri zakladići, već te zateku na vršaju ručna doba, ne će dojkatati, vanda smetē i sebe i ono blaga.

Evo ti se ovako nastavila moja staraka, da staricu svojim razgovorom raspljava, pa bi zar ona i na ogriješi zaborava, da priviri, gori li pod bakrom, da može, na ti, na beričetnoj prigodi, druga s drugom probesediti. I onako se moja kula na samotinu u goru zavrila i megli propicepane obere zatisla: kućne čeljadi na broju cigloja i ona; moje se „predike“ s oltara čuju za svetačnih dana, a kod kuće ih je rietko solim, da na presolim, kad oboje znamo i utvrgiveni smo, da su dva i dva četri, a od astologa — o čemu bi, vanda se signali drvenih lemeša.

Što je pred vrata i okom u kabanicu, a to mi se ispod nje ukaza ljubezna i bogomoljna starica, baba Luca Grbeševa, tamo u gornjeg kraja sunču.

— Što je, bako moja, Luce moja? Vidi ti nje! Koje su tebe ogrije i obojuri skotrljaju, pa se još kabanicom ušila, ko da su sveci sredozimci!

— Alasosavljate, oče!... Nu, dajde, ota i poljubiti misničku ruku!... A evo oče — smela se starica i štapičem ispred sebe barka. — Ubojikaljka sam vam, sunce moje, još od lijajdani, pa kad će, promišla sam se, već evo ktebi, oče milosrdni, da me središ, s onim svjetom izmiriš i na nj pošalje, kud ti za ovaj više niesam, ko omotarje grab za mladikom granu.

— Lako je i to će se, moja starica, i sunčke halje, a desnom se ispod jačm'ka i ljudski život, kad valja, a kad ne valja i

bez muke opremiti i obaviti. Već koji to vuci i njihova slika natali, a vatre prizegle, da ti amo pješice gmješi o svojoj muci, kad bih ja lakše k tebi tamo na tegujnog nogama? Tko će znati, koliko si ih ti u svoje tabane sagnala, kad se meni na paripu hoće obilate dvije ure da vaših kuća!

— A što ja, oče, znam, kad sam od kuće pošla? Još nije bilo počelo ni svetići, kad sam se sa svojima izljubila, i za proštenje ih capitala, da moji pomoranjani, a Bog pomanjkanja i griehe prosti.

— Ajde ti, Luce, tu u kapelicu, pomoli se i saberi, a do tren eto i mene — prihvati me — jer mi se smili s puta umorna starica, da se neobičajno do u ove debelje ure naštesce i bez kapi vode, pati.

Dok ovo i ovo pričrsto i naredio svojek Pekari, da starici spravi žlicu mlake vode — suzu kave, da ponutrič pogrije, a pozatim kapcem ožimite dropujte podraski i protare starežinom razvodnjenu i obaštrli krv — opremim se u crkvu i tu sredim kršćanicu, kako božji zakon donosi.

Po obavljenoj ispriovedi i pričestili da cu nadvo, prepričajući strinju, da su na istinu i tvrdyo moliti ogrije i sa svojim se milim Bogom u pritišći skromne Gospodje čelje porazgovori i sporazumi — kad ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi, kad si opet glamom ti razbusalo smilje na rasplavici moje prostrane župe i ne brane mi sa njega struči po struči, jedno po jedno odikidati, da ga mladost u njedra zatisnem, neka joj miriše, ali i po istini priča, što je ona ti me lievom rukom pri prolasku do nje dohvati za obrub svakidašnje crne mire, ne spominji mi li svojih zanapadi,

Franjevac župnik pogledom na seoske Blagajne.

U prvim redovima koji počešće kod nas u Dalmaciji podizat blagajne po sustavu Raiffeisenovu bijahu župnici. Prvu takvu blagajnu zasnova velež. Ivanjević, župnik u poličkim Jesenicama, a drugu za Vrliku-Kievo župnici franjevci Barbić i Kotaraš. Oni ogor doba živo se stalo raditi, očega Šte je svim žarom svoje rođajuće duše zauzimao pok. Dr. Srećko Karaman, nastojeći da se što više ovakvih, za narod korisnih i za njegov ekonomski preporod nužnih ustanova podigne. Prvim predsjednicima novu utemeljenih blagajna bijahu župnici, koji su se i u rukovodjenje istih najbolje razumjevali.

Ovaj po narod blagovorni rad župnika počeše novi reformatori krvim okom gledati, te stadoše perom i tvorom raditi, da se župnici istisnu ne samo sa predsjedničkih časti, već dapače da nit članovima blagajne mogu biti, a osobitom se načinom ciljaju župnike franjevice tobože, da im to brani što su položili zavjet siromaštva.

Ovakovo mišljenje nije ostalo bez svojih posljedica, te nadje odjeka i kod jednog C. K. Okružnog trgovackog Suda, te se je nedavno zbio slučaj, da je jedan franjevac župnik primio odluku kojom mu se zabranjuje ne samo biti predsjednik seoske blagajne, već dapače nijeće pravo da i clanom iste bude i to stoga što je počelo zavjet siromaštva.

Nu pošto nigdje u zakonu ne stoji što takovo izričito upisano, proti neosnovanoj odluci cijelokupna uprava blagajne podnijela je na C. K. Prizivni Sud u Zadru slijedeći

Utak:

Slavnom C. K. Okružnom trgovackom Sudu
odio IV.

u SPLITU.

Za

Preuzvišeni C. K. Prizivni Sud

u ZADRU.

Utak

Seoske Blagajne za štednju i zajmove
u N. N.

proti odluci od 28/10, 1911.

Poslovni broj: 415/11.

Zad. II. 3.

Preuzvišeni C. K. Prizivni Sud!

Amošnja seoska blagajna za štednju i zajmove, registrirana zadrgraza s neograničenim jamstvom, obdržala je svoju glavnu skupštinu dne 30./7. t. g. sa dnevnim redom „Izbor novoga upraviteljstva“, na kojoj skupštinu jednoglasno bijahu birani sv. došadašnji članovi uprave a za upravitelja župnik-franjevac N. N., kako prostože iz pričlozenoga u prepisu zapisnika Prilog A.

Amošnja uprava svojim dopisom od 5/8, t. g. stavila je do znanja C. K. Okružnog trgovackom Sudu izbor novoga upraviteljstva, dotično potvrdu prijašnjeg — kako prostože iz Priloga B.

Na ovaj dopis C. K. Okružni trgov. Sud svojim rješenjem od 28/X. 1911. Poslovni broj Firm. 415/11. — Zad. II. 3. Prilogi C. obavijestilo je amošnju upravu, da potvrđiva sve članove uprave osim franjevca-župnika za upravitelja — nalaču kroz 4 sedmice dana novi izbor za upravitelja Blagajne jer tobože da je isti kao franjevac nesposoban upravljati s bog zavjeti siromaštva, proti kojoj odluci i rešenju ulaze se u cjelinu kao nesnovanoj

na zakonu i pogrešno pravno shvaćenoj slijedeći

U T O K

Godine 1908. u mjesecu siječnju došao je u ovu župu N. N. za župnika franjevac N. N., koji je odmah prvi Svetkovina počeo puku predočiti kolika bi po njega bilo korist, kad bi se zasnovala Blagajna, po sustavu Raiffeisenovu, i doistine konstituirati se je promocijski odbor za izradbu pravilnika, komu odbor za predsjednika bio je franjevac župnik. Dne 16 veljače 1908. obdržana je prva opća skupština sa dnevnim redom „Izbor članova prvoga ravateljstva“, te jednoglasno upraviteljem bješće izabran župnik, kako prostože iz Priloga D.

Svojedobno nova uprava svoj izbor stavila je do znanja C. K. Okružnog trgovackom Sudu u Splitu uz dotični Pravilnik Blagajne. C. K. Sud odobravajući Pravilnik odbor je izričeno i izbor nove uprave, a Ratnjaljem župnika-franjevca, kako prostože iz Priloga E.

Kojim odobrjanjem isti upravlja je uz ostale članove uprave sdušno i pošteno, sa blagajničkom imovinom bilo bez iščigova prigovora.

Zadružna Sveza amošnja Blagajnu primila je pod svoje okrilje i za članicu, te podpuno pristala da bude upraviteljem franjevac-župnik.

Nakon svršenoga roka od 3 godine na ovogodišnjoj glavnoj skupštini biran je dne 30 srpnja ponovno upraviteljem župnik-franjevac jednoglasno. Ali C. K. Okružni trgovacki Sud u Splitu svojom odlukom od 28/X. t. g. Post. broj 415/11 — Zad. II. 3. ne nalazi shodnim uzetil na znanje isti izbor, motivacijom, da je nesposoban upravljati blagajničkim imetkom kao franjevac koji je položio zavjet siromaštva, i kao takav da se je odrekao svih gradjanskih prava, i da ga se imata smatrati mrtvim, i za svaki javni rad, kao pokopanom; što doistine i stvar i očeviđnim i javnim čimbenicima neodgovara.

Istina je, da je franjevac-župnik položio zavjet siromaštva, ali ne sledi odatle, da se on mora smatrati gradjanski mrtvin i lišenim svih gradjanskih prava. Pošto poslaganjem zavjeta siromaštva se on obvezao prama družbi Reda, kojoj pripada, na siromaštvo: ali to ne može da ima za posljedicu pravnu obvezu prama trećemu, nego samo u toliko, u koliko je to izričito u zakonu predvidjeno. A obveza jednoga franjevaca nije nigdje u zakonu smatrana bezkrizpostom ili čak protuzakonitom, jer on uživa svu gradjansku pravu, kao svaki drugi gradjanin u podpunom vršenju svojih prava, u koliko nije obzirom na njegov red u zakonu izričito navedeno — a osobito se ono može odnositi na franjevac župnika Provincije Presvetoga Odkupitelja u Dalmaciji, koga zakon ne smatra mrtvim, jer ga država pripusta u javne službe, u kojima bi i težko odgovornim. Franjevci Provincije Presvetoga Odkupitelja, od nazad više stotina godina pripoznati su od same državne vlasti jasno i glasno kao jedan javni čimbenik u državi, uza sve što su položili zavjet siromaštva; a za takove su pripoznati i viadavine Turska, Talijanska i Francuzka. Prilog Le Parochie franciscane. Državnim zakonima utvrđena je povlast

franjevcima, da imaju posjedovati župe i na njima prebivati i ta je povlast tako temeljito utvrđena, kolika sa državne strane, toli sa strane sv. Otaca Papà, da im njihove župe ne mogu dignuti niti Biskupski Ordinarijati sami po sebi, niti mogu proti volji provincijala postavljati mirske svećenike na njihove župe. Prema istaknutim, država franjevce smatra podpuno javnim čimbenicima, dajući im prava kao i ostalim građanima. Iz toga sledi

1. Da faktično franjevci stoje na župama, kao što stoji amošnji predsjednik u Otketu Prilog F — te dok su u župničkoj službi, da mogu od puka primati državom obvezno godišnji danjak i štijm po svojoj volji i uvidljivosti razpolagati, da mogu sklapati od prištiedna i novčane obvezne za svoje privatne izdatke, to na sudu iste uvike i dobivaju, što očito znači, da nisu bez gradjanskih prava i da ih se ne može smatrati mrtvima i bez ničesa.

2. Franjevce župnike državni zakoni izjednačuju sa miskim župnicima, dajući im nadoknadu kongresu zakon od 19./9. 1898., po komu i amošnji predsjednik prima nadoplu na svoje ime kako se razabire iz Priloga G.

3. Franjevcim župnicim državnim zakonima pripoznato je pravo na petigodišnje 24./2. 1907. L. D. Z. br. 56., kao što dužni iznos prima i amošnji predsjednik. Prilog H.

4. Franjevcim župnicim državnim zakonima utvrđeno je, da imaju pravo primati naknadu za uzdržanje konja (Min. odluka za Dalmaciju 13./6. 1869. br. 4607. Min. bog. i nas. 4./4. 1876. br. 4473. i Namj. okružnica 23./4. 1876. br. 4981.) i isti pripomoč prima i amošnji predsjednik. Prilog J.

5. Franjevcim župnicim državnim zakonima utvrđeno je, da imaju pravo primati naknadu za uzdržanje konja (Min. odluka XXXVII. D. Z. L. br. 107. pripada paušal za vodjenje dekanatskih ureda u Imotskom, Metkoviću, Vrgorcu, Drnišu).

6. Franjevci župnici obduženi su platiti državni porez, ličnu dohodarinu kao što je oplaća i amošnji predsjednik. Prilog K.

7. Franjevci kao župnici državnim zakonom obduženi su voditi matične knjige rođenih, umrlih, vjenčanih, te nužne svjedočištva izdavati, što se čini i amošnji predsjednik; što kad bi civilno bio mrtav, doistine ne bi mogla država kao takovu povjeriti, tako po državu važni posao, vodjenje matičnih knjiga, za koje on ipak pred zakonom lično odgovoran biva, niti bi država mogla osobu civilno mrtvu pripoznati kao župnika.

Dušobrižnici su kao voditelji matične smatrani državnim činovnicima i podvрženi političkoj vlasti. Odluka C. S. 16./1. 1901. br. 483. ex 1900. odluka 20./2. 1874., Vrh. up. S. 7./11. 1889. br. 3614. Vrh. up. S. 3./1. 1893.

8. Franjevci kao župnici bivaju uvek po pravu članom crkvinarstva, a u opće i predsjednikom — s kojom službom skopčana je uprava crkvnog imetka koliko novčana toli nepokretnoga. — On sklapa član i predsjednik sve pravne poslove i obvezne, koje se odnose na crkvinarstvo i na svu crkvenu imovinu. On biva predsjednik i raznih brašta, koje se nalaze u župam i sa njihovim imetkom upravljaju i kao takovi šalju izvješća i izvadke računa,

agentima hoji na milijune novcem svagdano baratuju, a posjeda ne imaju, dapače su puki siromahi, a ipak pušta im se rad oko novca, a na čemu, kako mogu pošteno upravljati kad ne imaju imetka? Na tom što im se vjeruje u njihovo poštenje i moralnu garanciju.

Nu sve tri spomenute kategorije budu da ruka voditelja novca ne imaju imetka, neimajući odakle nadoknaditi eventualne štete, ipak ih se drži na novčanim mjestima, potpunim povjerenjem u njihovu moralnu garanciju, a uza sve to, ce su pođekoji da slabu vrši i mnoge upropasti — jerbo kad se nebi ostionjalo u javnom životu na moralnu garanciju, tad na neki način nebi se moglo društveno niti obstojati, te je upravo začudno, da kod svakoga bi vrijedila moralna-garancija, za dobru i poštenu upravu, samo zar da ne vrijedi za franjevac župnika, čovjeka u javnoj službi, po zvanju naužvišenjem, svećenika Gospoda Boga, komu je posvećen, koji narod uči put istine, poštovanja i dobre, da se njega hoće jednim potezom pera učiniti mrtvim u javnom životu i gradjanski pokopanjem. — To nemože da dopusti pravednost i gradjansko poštovanje.

IV.

Proti franjevac župniku kao upravitelju blagajne, kao da nebi mogao pošteno i obrezo upravljati, imali bi pravo dignuti svoj glas proti:

1. Zadružna Sveza u Ljubljani.

2. Članovi Blagajne.

Zadružna Sveza u prvom redu treba da pazi da li je uprava uredna, da može istoj svoj novac povje rovat, ona je ovu Seosku Blagajnu u svoje članstvo primila i svoj kredit otvorila. Prilog M.

u. s. sve članove uprave toll nežina predsjednika franjevaca župnika uzela na ugodno znanje i odobranje. Dapače izričito želi, da župnici franjevci bivaju predsjednicim njihovih članica, uza sve što dobro zna da su položili zavjet siromaštva.

2. Članovi Blagajne u drugom redu, ako su svjetni da franjevac župnik nemože koristno i pošteno upravljati njihovu imovinu, morali bi dignuti svoj glas, i nebiti ga. Ali oni toga ne čine, već ponovno biraju svojim predsjednikom franjevaca župnika, uza sve što oni znaju da je položio zavjet siromaštva i da imetka neima, podupno se ostanjajući na njegovu savjest, poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Akad ova dodačujući čimbenika ne imaju ništa protiv našemu predsjedniku franjevcu, doistine ne bi imao se što provjetiti niti c. k. okružni trgov. sud, pošto oni za njega nose jamstvo.

V.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita. S razloga što, način predsjednika franjevaca župnika uzela na ugodno znanje i odobranje. Dapače izričito želi, da župnici franjevci bivaju predsjednicim njihovih članica, uza sve što dobro zna da su položili zavjet siromaštva, na ugovoru s državom.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

Tvrđna c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može upravljati blagajnom, što ne bi mogao jamčiti za obvezu zadrgu prema vjerovnicima, nije temeljita, a to je razloga, jer on ne čini nikada nikakvih obvezu sam u svoje ime — već što čini u podpunom sporazumu uprave čini i na srazmaga s državom, da se ona vjeruje u njihovo poštovanje i značaj, na moralnu garanciju.

ne može nikakovih obveza niti činiti „*Predsjednik sam podpisuje pisma, kojim zadružna ne preuzima nikakov obveznost*“. § 21. str. 7.

„*Predsjednik neposredno upravlja i nadzire zadružno poslovanje*“, § 21. str. 7.

„*Potpis o primiticim u ime zadruge, da budu valjane prama zadruzi, moraju bez iznimke biti podpisane od dva člana uprave*“, § 24. str. 7.

„*Uprava rješava stvari, koje na nju spadaju u sjednici, kojoj predsjednik predsjednik ili njegov zamjenik*“, § 18. str. 7.

Pravilnik nalaže novac držati pod dva klijuča — kako glasi „*Uprava se brine da se sigurno po dva klijuča čuva novac i ostali vrijednosti papiri*“, § 20. str. 7.

Po istaknutim §§ pravilnika posve lažko može da bude predsjednikom blagajne župnik franjevac, jer bi predsjednik po svojoj službi najmanje bio odgovoran sam po sebi.

VI.

Tvrđnja c. k. okružnog suda, da franjevac župnik ne može biti upravitelj blagajne, što ne bi mogao odgovarati za eventualne štete, nije temeljita. Pošto za eventualne štete odgovaraju svi članovi jedan za sve i za jednoga — jer je blagajna zasnovana sa „*neograničenim jamstvom*“, a članovi blagajne birajući slobodno i svojevoljno franjevac župnika svojim predsjednikom, tim *ipso facto* produžimaju za njega oni nadoknadi skupno njegov dio na pokriće bilo kojekakih na-

stalih šteta, koje bi nastale iz pomanjkanja celokupne uprave (jer po pravilniku on sam ne odgovara za nikakve obveze, budući da sam ne može iste da sklapa).

Pa sve da ovoga i nije, *dato non concessio*, da se po predsjedniku franjevcu župniku sluči koja eventualna šteta vjerovnicim, bi li ostalo i sa njegove strane ne-nadoknadjeno? Ne bì — pošto ima tko bi i za njega štetu nadoknadio.

Franjevac župnik on nije bezpravno čeljadi, već je isti član javno poznate Provincije Presvetoga Odkupitelja u Dalmaciji, koji ne preuzima, časti predsjednika bez znanja i privole svojih starešina, kao što ju je dobio i naš predsjednik-upravitelj, *Prilog O.*

Franjevac župnik je nadalje i član samostanske obitelji, a samostani ove Provincije dozvolom Sv. Otca Pape i c. k. Vlade posjeduju imetak i nepokretni dobara, i od svoga samostanskoga starešine dobiva uoblašćenje bivat upraviteljem blagajne, kao što je i naš upravitelj dozvolio. *Prilog P.* Te u slučaju može bitne štete nebi društvu ostalo nedoknadjeno, koli od Provincije toli od samostana.

Franjevac župnik nije bezpravno niti mrtvo čeljadi jer izplaćuje razne dugove, kao što isplaćuje i globe udarene mu toli sa strane Političke toli Sudbene. Godine 1909. župnik franjevac N. N. bio je od c. k. Okružnog Suda u Splitu radi izbornog prekršaja osudjen na tamnicu nepromjenljivo na globu. Isti čini molbu na Njegovo Ve-

ljanstvo Našega Premilostivog Cesara i Kralja Franju Josipa I., da se milostivo osuda anulira i pomiluje. — Molba djelomično uslušana, tamnice oslobođen, na isplatu globe od K. 200 osudjen uza sve što je položio zavjet siromaštva globo je isplatio, što i ovo očito dokazuje da franjevac župnik nije gradjanski mrtav.

Napokon franjevcu župniku uza sve što je položio zavjet siromaštva, dozvoljeno mu je nositi časti na upravi blagajne i po uoblašćenju Sv. Otca Pape Pia X. koje uoblašćenje ima i amošnji upravitelj blagajne. *Prilog F.*

Sva prepostavljena očito dokazuju da franjevac župnik može biti članom privrednih i gospodarskih zadruga, a po tome i njihov član uprave, dotično predsjednik § 2. zak. 9 travnja 1873 D. Z. L. br. 70., tvrdi samo, da privredne i gospodarske Zadruge mogu biti ustanovljene sa neograničenim ili ograničenim jamstvom njihovih članova. Iz ovoga slijedi, da prema trećim ukupnosti zadružara jamči sa dnom ili cielim njihovim imetkom bez ograničenja, ali nipošto ne sledi odatle, da pojedini koji član nemože biti i bez imetka samo kad ima civilnu sposobnost, da bude članom zadruge, a ova prepostavka, kako proizlazi iz navedenih, opstoji kod amošnjega franjevca predsjednika, jer osim što se nemože smatrati bez ničesa, on posjeduje potpunu civilnu sposobnost za sklapanje obveza — te doistine može biti zadružarom, a dosledno tomu, može biti i članom uprave dotično upraviteljem.

I bez obzira na okolnost, da se nje-gova potvrđenju kao upravitelja ne opire nje-gova civilna sposobnost, ne opire se tomu po statutima blagajne niti okolnost, da bi amošnji predsjednik i bio bez imetka, na tobožnju štetu prema trećima i samoj blagajni; kako je već istaknuto po Pravilniku blagajne pravovaljano sklapaju obveze i druge pravne poslove, ne *upraviteљ* — nego dva člana uprave, koji dakle solidarno nose eventualnu štetu odgovornost, a upravitelj samo da podpisuje upravne poslove bez ikakvih pravnih obveza. Upravitelj sam ne drži ključe blagajne nego 2 (dva) člana uprave, koji su opet solidarno odgovorni; zaključuje se da sa strane imovinskoga njegovoga položaja nemože da bude ikakve zakonite zapriče da on bude zadružarom i upraviteljem blagajne.

VII.

Glede naredbe da se u reviziji zadružnog pravilnika ispravi zadružni ugovor, u koliko po § 9. istoga zadružra za zajmove prima pokretnine u zalog t. j. da tjeru zлагаonički obrt koji je tek koncesioniran, i za koji da bi se htjela dozvola političke vlasti, prigovara se s formalnoga gledišta, da bi u prvom redu zato bila nadležna obrtna vlast, kojoj je Pravilnik blagajne bio dostavljen na uvid, te pošto nije ista sa obrtnoga gledišta našla shodnim da što primeti proti ugovoru bjelodano sledi, da je u tom pogledu postao pravovaljanim, a kao takav, do sada je bio smatrani i od

c. k. Okružnog Sudišta. Sa materialnoga s pak gledišta prigovara i ako u opće zadružne ne prima pokretnine u zalog, da time ona ne tjeru nikakov koncesionirani obrt, jer se pod obrtom razumijeva ona djetalnost, koja teži za nekim dobitkom, a i kad bi zadružna primila za osiguranje izdanih zajmova pokretnine u zalog, to ona nebi nipošto tjerala kakav obrt, budući joj za to fali glavna pretpostavka za tjeranje obrta, naime težnja za dobitkom.

Na temelju svih navedenih dokaza predlaže se:

II.

Neka bude ukinuta pobijana odluka, i dozvoljen zatraženi upis predlogom blagajne prikazanim 5 kolovoza 1911. bez ikakve promjene zadružnoga ugovora.

III.

Podredno neka se naredi upis ponovnoga izbora svih članova uprave blagajne bez ikakova isključenja osoba zatražene navedenim predlogom.

Od Seoske Blagajne registrovane zadruge sa neograničenim jamstvom.

Sinjska Krajina, dne 19 studenoga 1911.

Predsjednik: franjevac župnik

Zamjenik:
N. N.

Članovi uprave:
N. N.
N. N.
N. N.